

[Justitsministeren]

100 km, om det bliver de 110 eller de 120 km – mener jeg, at når denne grænse er fastlagt, må vi sætte mere politi ind for at få overholdt hastighedsgrænserne her i landet. Vi kan ikke have tilstande, synes jeg, hvor vi har en bestemmelse, men samtidig må konstatere, at ca. halvdelen af dem, der kører, ikke overholder bestemmelserne. Hvad er bestemmelserne så værd? Så er det jo bare en urimelig restriktion, man lægger, hvis man ikke virkelig vil prøve på at få den overholdt. Det spørgsmål kan vi vende tilbage til i udvalget. Jeg vil gerne drøfte det. Er det et ønske, at man allerede nu skal sætte stærkt ind med hensyn til overholdelse af hastighedsgrænserne – med den bøderegn, der kan følge efter? Jeg er ganske overbevist om, at den vil blive meget stor. Staten trænger jo somme tider til penge, så der er måske en udvej dér, hvis det er det, man mener.

Vi har jo haft andre debatter om hastighedsgrænser, og jeg synes, der såvel i hr. Helge Adam Møllers som i hr. Bjørn Elmquists indlæg var så mange argumenter for lovforslaget med hensyn til hastighedsgrænser, så jeg skal ikke komme nærmere ind på dem.

Jeg vil bare sige til hr. Bjørn Elmquist, der var inde på tanken om, at man kunne forhøje hastigheden på de jyske veje, hvor der ikke er så megen færdsel, og også til hr. Estrup, der var inde på samme tanke med motortrafikveje, at jeg tror i hvert fald ikke, vi skal gøre det i denne omgang. Hvis man skal søge at få den afgørende færdsel hen de steder, hvor vejene er bedst indrettet til det, altså på motorvejene, så tror jeg ikke, man skal foretage ændringer på landevejene. Med hensyn til motortrafikvejene er det et så kort trafiknet, at jeg ikke tror, der her vil være vundet meget ved at differentiere. Dér tror jeg altså, det er et enten-eller.

Med hensyn til de andre spørgsmål har jeg forstået, at der er tilslutning til køreuddannelsen, og det takker jeg for.

Hr. Jimmy Stahrs forslag om, at man skulle have kørt 4 km – eller var det 4 timer – på cykel, inden man kunne gå op til en motorprøve, tror jeg ikke vil være vanskeligt at gennemføre. Jeg tror, de fleste her i landet har kørt tusinder af kilometer på cykel, inden de kan få et førerbevis. Hvis hr. Jimmy Stahr havde foreslået det omvendte, at man skulle køre 4 timer i motorkøretøj, inden

man måtte køre på cykel, så var det jo værre. Det forslag håber jeg ikke kommer. Jeg forstod selvfølgelig godt tanken i det, at man skal lære at tage hensyn til cyklisterne. Det kan man vel også lære i forbindelse med den udvidede køreuddannelse. Nødvendigheden af det mener jeg må betones i den oplæring.

Rallykørslen var der jo ikke ubetinget tilslutning til. Jeg håber, at det beror på en misforståelse af, hvad det er for veje vi taler om. Det er altså veje, hvor man ikke skulle kunne tale om støjgener el.lign. Forholdet er det, at færdselsloven her i landet – i modsætning til andre lande, bl.a. Sverige – gælder for selv den mindste vej. Derfor kan man tillade udøvelse af rallysporten f.eks. i Sverige på nogle mindre befærdede veje, hvor vi ikke er i stand til det, fordi det i dag står i færdselsloven, at det må vi ikke. Der er alene tale om en bemyndigelse til, at politimestrene skal kunne tillade det på steder, hvor det ikke generer andre. Jeg håber af hensyn til denne sportsgren, der dog gerne skulle have samme muligheder som de andre, at man kan give den mulighed, at man kan give tilladelsen, hvad man altså ikke kan i dag.

Med disse bemærkninger vil jeg udtrykke håbet om, at vi nu – og det skal vel være i løbet af nogle måneder – kan få forholdene afklaret, så vi kan se, hvilken færdselslov og hvilke hastigheder vi skal have her i landet. Jeg takker ordførerne, fordi ingen fandt det forkert, at der kommer et lovforslag, sådan at vi kan have mulighed for en reel drøftelse af problemerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 11: